

ПЕРВЕ ПОСЛАННЄ СЪВ. АПОСТОЛА ПАВЛА ДО ТИМОТЕЯ.

¹ Павел, апостол Ісуса Христа, по по велінню Бога, Спаса нашого, і Господа Ісуса Христа, надії нашої,

² Тимотею, правдивому сину в вірі: Благодать, милость, мир од Бога, Отця нашого, і Христа Ісуса, Господа нашого.

³ Яко ж ублагав я тебе пробувати в Єфесї, ідучи в Македонію, щоб завітував деяким не инше вчити,

⁴ ані вважати на видумки та не скінчені родоводи, котрі більш роблять змаганя, ніж Божого будовання в вірі.

⁵ Конець же завітування єсть любов з щирого серця та совісти благої і віри не лицемірної,

⁶ у котрих деякі погрішивши, вдались у пусті слова,

⁷ хочячи бути законоучителями, не розуміючи, ні що говорять, ні об чому впевняють.

⁸ Знаємо ж, що закон добрий, коли хто його законно творить,

⁹ знаючи се, що не про праведника закон положений, а про беззаконних та непокірних, нечестивих та грішних, неправедних та скверних, про убийць батька й матери, про душоубцїв,

¹⁰ про блудників, мужоложників, про людокрадів, брехунів, про тих, що криво присягають, і коли що иншого здоровій науці противить ся,

¹¹ по славному благовістю блаженного Бога, котре мені звірено.

¹² І дякую Тому, хто окріплює мене, Христу Ісусу, Господу нашому, що за вірного мене вважав, поставивши мене на службу,

¹³ мене, що був колись хулителем і гонителем і знущателем, та помилено мене; бо, невідаючи, робив я в невірстві.

¹⁴ Намножила ся ж благодать Господа нашого вірою і любовю, що в Христї Ісусї.

¹⁵ Вірне се слово і всякого прийняття достойне, що Христос Ісус прийшов у мир грішників спасти, між котрими я первий.

¹⁶ Та ради сього й помилено мене, щоб на менї першому показав Ісус Христос усе довготерпінне, на приклад тим, що мають вірувати в Него на житте вічне.

¹⁷ Цареві ж вічному нетлінному, невидимому, єдиному премудрому Богу честь і слава на віки вічні. Амінь.

¹⁸ Се ж завітування передаю тобі, сину Тимотею, по пророцтвах, що були перше про тебе, щоб воював ти в них доброю війною,

¹⁹ маючи віру і добру совість, котру деякі відкинувши, од віри відпали.

²⁰ Між ними ж Іменей та Александр, котрих я передав сатанї, щоб навчились не хулити.

2

¹ Тим я молю перш усього творити благання, молитви, дякування за всіх людей,

² за царів і за всіх, що мають власть, щоб тихим і спокійним життем нам жити у всякому благочестї і чистотї.

³ Се бо добре і приятно перед Спасителем нашим Богом,

⁴ котрий хоче, щоб усі люде спасли ся і до розуміння правди прийшли.

⁵ Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос,

⁶ що дав себе на викуп за всіх: свідкуванням временами своїми.

⁷ На се ж поставлено мене проповідником і апостолом (глаголю правду в Христї, а не неправду) учителем поган у вірі і правді.

⁸ Оце ж хочу, щоб молились чоловіки на всякому місці, здіймаючи вгору преподобні руки, без гніва і змагання.

⁹ Так само й жінки, чисто вбираючись, із соромом та з чистотою, щоб украшували себе, не заплітанням, не золотом або перлами, або шатами предорогими,

¹⁰ а (як подобає жінкам, що пристали на благочестє) ділами добрими.

¹¹ Жінка мовчки нехай вчить ся усякої покорі.

¹² Жінці ж учити не велю, ані орудувати чоловіком, а бути в мовчанню.

¹³ Адама бо перше створено, опісля ж Еву;

¹⁴ і Адама не зведено; жінка ж, як зведено її, була в переступі.

¹⁵ Спасеть ся ж ради родження дітей, коли пробувати ме в вірі та любові і в сьвятості з чистотою.

3

¹ Вірне слово: коли хто єпископства хоче, доброго діла бажає.

² Треба ж єпископу бути непорочним, однієї жінки чоловіком, тверезим, ціломудрим, чесним, гостинним, навчаючим,

³ не пияцею, не до бійки, не до здирства, а тихим, несварливим, не срібллюбцем,

⁴ своїм домом щоб добре правив, дітей держав у слухняності з усякою повагою;

⁵ (Коли бо хто своїм домом не вміє правити, то як йому про церкву Божу дбати?)

⁶ не новохрищеним, щоб розгордившись не впав у суд диявольський.

⁷ Треба ж йому і свідкуванне добре мати від остронніх, щоб не впав у ганьбу та в тенета диявольські.

⁸ Дияконам так само (треба бути) чесним, не двоязичним, щоб не вживали багато вина, не здирствовали,

⁹ мали тайну віри в чистій совісті.

¹⁰ І про таких же (треба) перше впевнитись, а потім нехай служять, будши непорочними.

¹¹ Жінкам (їх) так само (треба бути) чесним, не до осуди, тверезим, вірним у всьому.

¹² Диякони щоб бували однієї жінки чоловіками, дітьми добре правлячи і своїми домами.

¹³ Бо хто добре дияконував, степень собі добрий здобуває і велику одвагу у вірі, що в Христі Ісусі.

¹⁴ Се пишу тобі, уповаючи прийти до тебе скоро;

¹⁵ коли ж загаюсь, щоб ти знав, як треба в дому Божому жити, котрий єсть церква Бога живого, стовп і утвердження правди.

¹⁶ І справді велика се тайна благочестя: Бог явив ся в тілі, оправдивсь у Дусі, показав ся ангелам, проповідано Його між поганами, увірували в Його по світу, возніс ся в славі.

4

¹ Дух же явно глаголе, що в останні часи відступлять декотрі од віри, слухаючи духів лестивих і наук бісових,

² в лицемірстві брехливих, запеклих у совісті своїй,
³ що боронять женитись (і велять вдержуватись)
од їжи, що Бог створив на їду з подякою вірним і
познавшим правду.

⁴ Бо всяке створінне Боже добре і ніщо не гидке,
коли з подякою приймаємо;

⁵ освячуєть ся бо словом Божим і молитвою.

⁶ Се все нагадуючи браттю, будеш добрий
служитель Ісуса Христа, годований словами віри
і доброю наукою, котрій послідував еси.

⁷ Скверних же і бабських байок цурай ся, а привчай
себе до благочестя.

⁸ Тілесна бо вправа мало корисна, а благочесте
корисне на все, маючи обітницю життя нинішнього
і будучого.

⁹ Вірне слово і всякого прийняття достойне.

¹⁰ На се бо і трудимось і ганять нас, що вповали
на Бога живого, котрий єсть Спаситель усіх людей, а
найбільш вірних.

¹¹ Звіщай се і навчай.

¹² Ніхто ж нехай молодостю твоєю не гордує; а будь
взором для вірних, у слові, у життю, у любові, у дусі,
у чистоті.

¹³ Доки прийду, пильнуй читання, утішення,
науки.

¹⁴ Не занедбай твого дарування, котре дано тобі
пророцтвом, з положенням рук сьвященства.

¹⁵ Про се дбай, в сьому пробувай, щоб успіх твій
явен був у всіх.

¹⁶ Пильнуй себе і науки; пробувай у сьому; се бо
роблячи, і сам спасеш ся і ті, що слухають тебе.

5

¹ Старого не докоряй, а умоляй, як батька,

молодших, як братів,

² старих жінок, як матірок, молодших, як сестер, з усякою чистотою.

³ Удовиць шануй, тих що справді удовиці.

⁴ Коли ж котора вдовиця діти або внучата має, нехай вчать ся перше свій дім благочестиво спорядити і віддячувати родителям; се бо добре і любо перед Богом.

⁵ Тая ж справді вдовиця, котора одинока, (та) вповає на Бога і пробує в молитвах і благаннях день і ніч.

⁶ Котора ж роскошує, та жива — вмерла.

⁷ І се наказуй, щоб непорочні були.

⁸ Коли ж хто про своїх, а найбільш про домашніх не промишляє, той відцуравсь віри, і гірший од невірнього.

⁹ Удовицю ж вибирати не менше літ шестидесяти, таку щоб була одному мужу жінкою,

¹⁰ в ділах добрих сьвідчена, чи дітей згодувала, чи людей сторонніх приймала, чи сьвятим ноги вмивала, чи бідолашним помагала, чи до всякого діла доброго щира була.

¹¹ Молодих же вдовиць не приймай; бо, розбуявшись проти Христа, схочуть заміж;

¹² маючи осуд, що першої віри відцурались.

¹³ Ще ж без діла звикають ходити по домах; не тільки ж без діла, та й довгоязикі і пронозливі, говорять, чого не годить ся.

¹⁴ Тим хочу, щоб молоді вдовиці йшли заміж, дітей рожали, домом правили і ніякої причини не давали противному до поговору.

¹⁵ Вже бо деякі звернули слідом за сатаною.

¹⁶ Коли який вірний або вірна має вдовиці, нехай їм помагає, і нехай не буде тягару для церкви, щоб

правдивим удовицям помагати.

17 Которі ж пресвитери пильнують добре, нехай удостоять ся двійної чести, найбільше ж ті, що трудяться в слові і науці.

18 Глаголе бо писанне: Вола молотячого не заоброчуй; і: Достоїн робітник нагороди своєї.

19 На пресвитера обвинувачення не приймай, хиба при двох або трьох свідках.

20 Которі ж згрішать, обличай перед усіма, щоб і інші страх мали.

21 Заклинаю перед Богом, і Господом Ісус-Христом, і вибраними ангелами, щоб се хоронив без пересуду, нічого не роблячи по привичці (пристрасті).

22 Рук скоро не клади ні на кого, ані приставай до чужих гріхів; себе чистим держи.

23 Вже не пий води, а потроху вина приймай, ради жолудка твого і частих твоїх недугів.

24 В інших людей гріхи явні, попереджують на суд, а за іншими йдуть слідом.

25 Так само й добрі діла наперед явні, тай що інше, утаїтись не може.

6

1 Которі слуги під ярмом, нехай уважають панів своїх достойними всякої чести, щоб імя Боже не хулилось і наука.

2 Хто ж має вірних панів, ті нехай не гордують ними, бо вони брати; а ще більш нехай служать, що вони вірні і любі, приймаючи благодать. Сього навчай і наказуй.

3 Коли ж хто інше вчить і не приступає до здорових словес Господа нашого Ісуса Христа і до науки побожної,

⁴ той розгордив ся, нічого не знаючи, а нездужаючи змаганнями та суперечкою, від чого буває зависть, сварка, поговори, лукаві думки,

⁵ пусті розмови людей попсованого розуму, що втерляли правду і думають, що благочесте — надбаннє. Відступай від таких.

⁶ Велике ж (таки) надбаннє благочесте з самодовольством.

⁷ Нічого бо не внесли ми у сьвіт, то й ясно, що нічого не можемо винести.

⁸ Маючи ж їжу й одєжу, сим довольні будемо.

⁹ Котрі ж хочуть забагатіти, впадають у напасьт й тенета і в хотіння многі нерозумні і шкодливі, що топлять людей у безодню і погибель.

¹⁰ Корень бо всього лихого срібллюбство; котрого инші бажаючи, заблудили од віри, і себе прибили многими муками.

¹¹ Ти ж, чоловіче Божий, від сього втікай; побивай ся за правдою, благочестем, вірою, любовю, терпіннем, тихостою.

¹² Борись доброю боротьбою віри, держись вічного життя, до котрого й покликано тебе, й визнавай еси добре визнаннє перед многими сьвідками.

¹³ Заповідаю тобі перед Богом, що оживлює все, і Христом Ісусом, що сьвідкував при Понтийському Пилаті добре визнаннє:

¹⁴ додержати сю заповідь чистою, без докору, до явлення Господа нашого Ісуса Христа,

¹⁵ котре свого часу явить блаженний і єдиний сильний Цар над царями і Пан над панами;

¹⁶ один, що має безсмертє, і живе в сьвітлі неприступному, котрого не бачив ніхто з людей, ані бачити не може; Йому ж честь і держава вічна. Амінь.

¹⁷ Багатим у нинішнім віці заказуй не

високомудровати, ані вповати на богацтво непевне, а на Бога живого, що дає нам усе щедро на втіху;

¹⁸ добре робити, багатитись ділами добрими, охочими на подаванне бути і подільчивими,

¹⁹ скарбуючи собі добру основину в будущині, щоб прийняти життє вічне.

²⁰ О Тимотею! хорони переказ, одвертаючись од скверного марнословя і перекорів неправдивого розуму,

²¹ котрим деякі хвалячись, у вірі погрішили. Благодать з тобою. Амінь.

Перве до Тимотея писане з Лаодикеї, що єсть столиця Фригії Пакатиянської.

Біблія
The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996
copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2025-01-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files dated 15 May 2025
db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5